afviser at anerkende førerret i henhold til et kørekort, der er udstedt i en anden medlemsstat, og følgelig gyldigheden af det nævnte kørekort under henvisning til, at indehaveren af kørekortet, som på den førstnævnte medlemsstats område har været undergivet en foranstaltning om inddragelse af et tidligere udstedt kørekort, ikke har underkastet sig den egnethedskontrol, som i henhold til retsforskrifterne i denne stat kræves for at udstede et nyt kørekort efter frakendelsen, når det midlertidige forbud mod at generhverve kørekort, som frakendelsen var forbundet med, var udløbet, inden kørekortet blev udstedt af den anden medlemsstat

2) Artikel 1, stk. 2, sammenholdt med artikel 8, stk. 2 og 4, i direktiv 91/439, som ændret ved Rådets direktiv 97/26, er til hinder for, at en medlemsstat, der under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede er blevet anmodet om at ombytte et gyldigt kørekort, udstedt i en anden medlemsstat, til et nationalt kørekort, kan betinge denne ombytning af, at der foretages en ny prøve til kontrol af færdigheder og adfærd af ansøgeren — hvilken der i henhold til den første stats nationale ret stilles krav om med henblik på at fjerne tvivl i så henseende på grundlag af omstændigheder, der allerede forelå på det tidspunkt, hvor kørekortet blev udstedt i den anden medlemsstat.

Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 6. april 2006 — Reyniers & Sogama

(sag C-407/05)

»Præjudiciel forelæggelse — procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — opkrævning af importafgifter — bevis for, at forsendelsen er gennemført forskriftsmæssigt, eller påvisning af, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden er begået — konsekvensen af, at den hovedforpligtede ikke er blevet underrettet om fristen for at føre det nævnte bevis«

Frie varebevægelser — fællesskabsforsendelse — ekstern fællesskabsforsendelse (Rådets forordning nr. 222/77, art. 36, stk. 3, og nr. 2726/90, art. 34; Kommissionens forordning nr. 1062/87, art. 11a, og nr. 1214/92, art. 49) (jf. præmis 21-26 og domskonkl.)

Angående

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Cassatie van België — fortolkning af artikel 11a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1062/87 af 27. marts 1987 om gennemførelsesbestemmelser til og forenkling af proceduren for fællesskabsforsendelse (EFT L 107, s. 1), indsat ved artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1429/90 af 29. maj 1990 om ændring af forordning (EØF) nr. 1062/87 (EFT L 137, s. 1), artikel 34 i Rådets forordning (EØF) nr. 2726/90 af 17. september 1990 om fællesskabsforsendelse (EFT L 262, s. 1) og artikel 49 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1214/92 af 21. april 1992 om gennemførelsesbestemmelser til og forenkling af proceduren for fællesskabsforsendelse (EFT L 132, s. 1) — opkrævning af importafgifter — meddelelse sendt fra afgangsstedet til den hovedforpligtede med en opfordring til at føre bevis for, at forsendelsen er gennemført forskriftsmæssigt, eller at påvise, hvor overtrædelsen er begået — manglende angivelse af frist — konsekvenser for så vidt angår lovligheden af meddelelsen og opkrævningen af toldskylden.

Konklusion

Artikel 36, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 222/77 af 13. december 1976 om fællesskabsforsendelse, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 474/90 af 22. februar 1990 med henblik på afskaffelse af forpligtelsen til at afgive grænseovergangsattest ved passage af en grænse inden for Fællesskabet, sammenholdt med artikel 11a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1062/87 af 27. marts 1987 om gennemførelsesbestemmelser til og forenkling af proceduren for fællesskabsforsendelse, som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1429/90 af 29. maj 1990, og artikel 34 i Rådets forordning (EØF) nr. 2726/90 af 17. september 1990 om fællesskabsforsendelse, sammenholdt med artikel 49 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1214/92 af 21. april 1992 om gennemførelsesbestemmelser til og forenkling af proceduren for fællesskabsforsendelse, skal fortolkes således, at afgangsstedet er forpligtet til at oplyse klarereren om den frist på tre måneder, inden for hvilken der på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde over for

afgangsstedet kan føres bevis for, at forsendelsen er gennemført forskriftsmæssigt, eller inden for hvilken det kan påvises, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden faktisk er begået, med den virkning, at den kompetente myndighed først kan opkræve toldskylden efter udtrykkeligt at have underrettet klarereren om, at han råder over tre måneder til at føre det nævnte bevis, og dette bevis ikke er blevet ført inden for denne frist.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 6. april 2006 — Gisti mod Kommissionen

(sag C-408/05 P)

»Appel — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber afviser at undersøge en klage over de italienske myndigheder — afvisning«

1. *Annullationssøgsmål — retsakter, der kan gøres til genstand for søgsmål (art. 226 EF og 230, stk. 4, EF) (jf. præmis 10-16 og 22)*

2. *Retspleje — dommens begrundelse — omfang (jf. præmis 26 og 27)*

Angående

Appel til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 6. september 2005, Gisti mod Kommissionen (sag T-209/05), hvorved Retten afviste en sag anlagt til annullation af Kommissionens afgørelse af 18. marts 2005 med afslag på at indlede en traktatbrudssag efter artikel 226 EF mod Den Italienske Republik.